

SkatteministerietJ.nr. 2004-418-0140

DenSpørgsmål Fejl! Intet bogmærkenavn opgivet.8585 85 og 86

Til
Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr.85 og nr. 86 af 27. oktober 2004.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 85:

Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel fra Jyllands-Posten den 10. oktober 2004 om andelsbeskatningen, i den forbindelse bedes ministeren redegøre for, om det er hensigten med den særlige andelsbeskatning, at der kan ske opsparing af overskud frem for at udbetale det til andelshaverne. Ministeren bedes endvidere redegøre for, om der er en øvre grænse for hvor stor en del af overskuddet ministeren mener, der kan spares op i stedet for at blive udbetalt til andelshaverne? Vil 10 pct. udbetaling og 90 pct. opsparing eksempelvis være acceptabelt?

Spørgsmål 86:

Ministeren bedes kommentere artiklen "En underlig størrelse" fra Jyllands-Posten den 10. oktober 2004. I den forbindelse bedes ministeren redegøre for, om han er enig med Arlas koncernøkonomidirektør, Jens Wendel Andersen, der siger, at andelsbeskattede virksomheder har en skattemæssig fordel i forhold til de selskabsbeskattede virksomheder? Hvis ministeren er enig i dette, bedes han redegøre for, om en sådan skattemæssig forskelsbehandling er acceptabel?

Svar:

Som det fremgår af spørgsmålene, blev de to artikler, der henvises til, begge bragt i Jyllands-Posten den 10. oktober 2004.

Den ene artikel "*Skat: Ridser i andelstanken*" bygger på udtalelser fra en række eksperter, jf. spørgsmål 85. Den anden artikel "*En underlig størrelse*" bygger på udtalelser fra repræsentanter for andelsforeningerne, jf. spørgsmål 86.

Der er således tale om to sider af samme sag. Derfor har jeg valgt at besvare spørgsmål 85 og 86 samlet.

En andelsforening er medlemmernes "forlængede arm" i opnåelsen af fordelagtige priser og efterfølgende udlodning af en del af overskuddet til medlemmerne i form af såkaldte efterbetalinger. Beskatningen af en andelsforening skal derfor ses i nær sammenhæng med beskatningen af foreningens medlemmer, dvs. andelshaverne, som er fuldt indkomstskattepligtige af udlodningerne.

I 2004 beskattes en andelshaver således med en marginalsattesats på 43 til 63 pct. af udlodningen alt afhængig af andelshaverens indkomstforhold i øvrigt. Til sammenligning beskattes en aktionær med en sats på 28 eller 43 pct. af udbyttet fra sine aktier afhængig af udbyttets størrelse.

Ligesom beskatningen af en andelsforening skal ses i sammenhæng med beskatningen af foreningens andelshavere, skal beskatningen af et aktieselskab ses i sammenhæng med beskatningen af selskabets aktionærer.

Det er derfor ikke retvisende blot at sammenligne skattereglerne for en andelsforening med skattereglerne for et aktieselskab.

Med dette in mente vil jeg dog besvare spørgsmål 86 ved at erklære mig enig med Arlas koncerndirektør i, at andelsbeskattede virksomheder *isoleret set* har en skattemæssig fordel i forhold til de selskabsbeskattede virksomheder, og at jeg finder dette acceptabelt og i overensstemmelse med hensigten med reglerne.

En andelsforening kan imidlertid *ikke skattefrit* overføre overskud til egenkapitalen således, som en læser af de to artikler måske kunne få indtrykket af ved første øjekast.

Reglerne er indrettet sådan, at overskud, som en andelsforening overfører til egenkapitalen, indgår i foreningens skattepligtige indkomst, der opgøres som 4 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem andelsforeningens omsætning med medlemmer og den samlede omsætning, og 6 pct. af den resterende omsætning. Det tal, der fremkommer ved denne opgørelse, beskattes med 14,3 pct.

Så længe overskud ikke udloddes til medlemmerne, behandles det *hvert år* efter reglerne som beskrevet ovenfor.

Når der således *både* sker en vis beskatning af andelsforeningens formue *og* fuld beskatning af beløb, der udloddes til andelsforeningens medlemmer, har jeg vanskeligt ved at se, at der skulle være et behov for at gøre andelsforeningerne almindelig selskabsskattepligtige.

De gældende skatteregler for andelsforeninger og deres medlemmer er tilpasset den særlige struktur på dette område, og vi er jo fortsat nødt til at have skatteregler, der dækker denne struktur.

Andelsbeskatningen giver en andelsforening mulighed for at spare en del af overskuddet op. Det opsparede beløb indgår som beskrevet ovenfor ved opgørelsen af det grundlag, der beskattes med 14,3 pct.

I visse tilfælde kan andelsbeskatningen betyde en hårdere beskatning end selskabsbeskatningen, da et andelsselskab jo også beskattes i år, hvor det ikke har oparbejdet overskud, eller hvor det ligefrem har underskud. Dette sker ikke for et selskab, der er omfattet af den almindelige selskabsbeskatning.

I skattelovgivningen er der ikke fastsat nogen øvre grænse for, hvor stor en andel af overskuddet en andelsforening må spare op, men når beløb senere udloddes til foreningens medlemmer, eller hvis foreningen likvideres, sker der fuld beskatning af overskuddet.

Som svar på spørgsmål 85 kan jeg oplyse, at jeg ikke umiddelbart har til hensigt at foreslå ændringer i disse regler.

Jeg finder, at der i reglerne er en rimelig balance, som på den ene side giver mulighed for, at andelsforeningerne kan foretage fornuftige forretningsmæssige dispositioner, og som på den anden side sikrer, at overskuddet i sidste ende beskattes hos foreningernes medlemmer, dvs. hos andelshaverne.